

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะเปรียบเทียบผลการสอนนิชาวอลเลย์บอล โดยวิธีสอนแบบคนและแก้ปัญหา กับการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่เจ็ด โรงเรียนสมถวิลราชดำริ เขตคูมพินี จังหวัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2520 จำนวน 70 คน แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ๆ ละ 35 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำคะแนนทดสอบทักษะวอลเลย์บอล จากการทดสอบครั้งแรกมาจัดระดับความสามารถทางทักษะของนักเรียนทั้งสองกลุ่มให้เท่าเทียมกัน กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลองอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้ทดลองสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยวิธีการสอนสองแบบคือ กลุ่มทดลองสอนด้วยวิธีสอนแบบคนและแก้ปัญหา และกลุ่มควบคุมสอนด้วยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต เนื้อหาของทักษะที่สอนคือ การตั้งลูกมือล่าง การตั้งลูกมือบน และการเสิร์ฟลูกมือล่าง เมื่อทำการสอนครบ 10 สัปดาห์ จะทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบมาตรฐานของสมาคมสุศึกษา พลศึกษา และนันทนาการแห่งสหรัฐอเมริกา อีกครั้งหนึ่ง โดยนำคะแนนผลการทดสอบมาหาค่ามัธยฐานและควมิต และทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อเปรียบเทียบผลการสอนทักษะวอลเลย์บอลของนักเรียนห้องควบคุม กับห้องทดลอง

สรุปผลการวิจัย

คะแนนผลการสอนวิชา วอลเลย์บอล โดยเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลองซึ่งสอนโดยสอนแบบคนและแก้ปัญหา กับกลุ่มควบคุมซึ่งสอนโดยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผลการสอนวิชา วอลเลย์บอล ระหว่างการสอนโดยวิธีคนและแก้ปัญหา กับวิธีบรรยายประกอบการสาธิต ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ว่า การสอนด้วยวิธีคนและแก้ปัญหาได้ผลดีกว่าการสอนด้วยวิธีบรรยายประกอบการสาธิต การที่ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่าการสอนด้วยวิธีคนและแก้ปัญหา เป็นสิ่งใหม่ในวงการศึกษาไทย - โดยเฉพาะทางค่านพลศึกษา ซึ่งผู้เรียนเคยชินอยู่กับการสอนด้วยวิธีบรรยายประกอบการสาธิต ผู้วิจัยคาดว่าถ้าผู้เรียนมีทักษะเกี่ยวกับการเรียนโดยวิธีใหม่นี้มากขึ้น จะเกิดการเรียนรู้อย่างสูงกวานี้ และนอกจากนี้อาจเนื่องมาจากวาระระยะเวลาที่ใช้ในการสอนน้อยเกินไป จึงทำให้ผลการวิจัยไม่แสดงความแตกต่างระหว่างการสอนทั้งสองวิธี แต่อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างคะแนนการทดสอบก่อนการสอนและภายหลังการสอนของทั้งสองกลุ่ม มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนโดยวิธีคนและแก้ปัญหา กับการสอนโดยวิธีบรรยายประกอบการสาธิตทำให้นักเรียน เกิดการพัฒนาทักษะวอลเลย์บอลเพิ่มขึ้นทั้งสองวิธี

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ถึงแม้จะไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ แต่ได้สอดคล้องกับผลการวิจัยในต่างประเทศ จากการศึกษาของ โรเบิร์ต เอส สกอต (Robert S. Scott) พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการสอนทั้งสองวิธี ในการปรับปรุงกลไกการรับรู้ แต่กลุ่มที่สอนแบบคนและแก้ปัญหาก็ว่าในการ-

พัฒนาความคิดสร้างสรรค์¹ และผลการวิจัยของ เซอร์เด่ โฮเว็ด และเลียวตา เคนซี (Shirley Howard and Leota Kenzie) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการสอนทั้งสองวิธีในชั้นประถมศึกษาเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยสรุปตรงกันว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างการสอนทั้งสองวิธี²

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับผู้วิจัยอื่น ๆ อีกสามท่าน จึงพอสรุปได้ว่าการสอนด้วยวิธีคนและแก้ปัญหา มีคุณค่าในการเรียนการสอนเทียบเท่ากับการสอนด้วยวิธีบรรยายประกอบการศึกษาธิในการสอนทักษะทางกีฬา นอกจากนี้การสอนโดยวิธีคนและแก้ปัญหาช่วยในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ดังผลการวิจัยในต่างประเทศที่ตรงกันในการค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา
 - 1.1 ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการศึกษาควรหันมาสนใจวิธีการสอนแบบคนและแก้ปัญหาตลอดจนลงมือศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ในวิธีการ และขบวนการสอนแบบคนและแก้ปัญหาจะได้เผยแพร่ต่อไป
 - 1.2 ควรเผยแพร่วิธีการสอนแบบคนและแก้ปัญหาให้ครูพลศึกษาทั่วไปทราบ เพื่อจะได้มีโอกาสนำวิธีการสอนนี้ไปใช้ในโรงเรียน

¹Robert S. Scott, "A Comparison of Teaching Two Methods of Physical Education with Grade one Pupils," The Research Quarterly 38 (March 1967) : p. 151 - 156.

²Anna B. Thaxton, et.al. "Comparative Effectiveness of Two Methods of Teaching Physical Education to Elementary School Girls," The Research Quarterly, : 48 (May 1977), p. 420 - 427.

1.3 ควรนำวิธีการสอนแบบคนและแก้ปัญหาไปเผยแพร่ในสถาบันที่มีการฝึกหัดครูพลศึกษา เพื่อให้นักศึกษาที่จะจบออกไปประกอบอาชีพครูพลศึกษาได้เข้าใจขอบข่ายการสอนและมีวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นจากเดิม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการสอนแบบคนและแก้ปัญหาไปทดลองสอนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อความได้ผลดีกับการสอนในระดับอื่นเพียงใด

2.2 ควรใช้วิธีสอนแบบคนและแก้ปัญหาทดลองสอนกับกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ ควบคู่กัน เช่น บาสเกตบอล ฟุตบอล วายน้ำ เป็นต้น ว่าจะให้ผลประการใด

2.3 ควรใช้ระยะเวลาในการสอนให้มากขึ้น เพื่อจะได้ผลที่แตกต่างอย่างชัดเจน ตรงตามความมุ่งหมายมากขึ้น

2.4 ควรทำการทดสอบทักษะซ้ำ ภายหลังจากทดสอบครั้งสุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นการสอนไปเป็นระยะเวลา 1 หรือ 2 สัปดาห์ เพื่อเปรียบเทียบผลการคงอยู่ของทักษะระหว่างวิธีการสอนทั้งสองแบบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย